

(CD-84) ૧ – અનાદિથી ખડાં છે વૈર

અનાદિથી ખડાં છે વૈર, બીજ જ્યાં, ટપકે આસક્તિ,
મનો તન, વાણી ઢંદોથી, પરસ્પર જૂની પુનરુક્તિ.

દીએ દોષો જ અન્યોન્યે, જગત આસક્ત સ્નેહીઓ,
લઘુ ગુરુ સ્વભાવી મન, વચન, કાયાનાં મોહીઓ.

અણછતાં આળથી જ ડખો, વિભાવે કૈંક ખોડ ખડી,
નહીં મનમેળ જગલગને, વિકલ્પે કૈંડ, આંટી પડી. —અનાદિથી...

જે ઈન્દ્રિય દૂરઉપયોગે, ખર્ચી તે ખોટ જો દિસતી,
અક્કલ ઈસ્કોતરે બુદ્ધિની, હજામત કાપતાં વધતી.

સ્પર્શ પરમાણુ તનમનથી, જનમશે રાગ યા દ્વેષ જ,
સમાલોચક, હિસાબી ખુદ ચિતારા તું જ છે લેખક. —અનાદિથી...

સહુ છે પૂર્ણ જોખમદાર, સ્વયંની ભ્રાંતિ યા ભૂલનાં,
જુએ નિજ દોષ તે ધુએ, જો અંદર, સ્થૂળ સૂક્ષ્મમાં.

હૃદયનાં મર્મસ્થાનો પર, જીયારે ઘાવ લાગે છે,
ત્યહારે શુદ્ધ પ્રેમીને સ્વયં નિજ દોષ, ભાસે છે. —અનાદિથી...

જે સહેજે પ્રાપ્ત છે ભોગવ, ન બાંધો મનવચનથી ભાવ,
નહીંતર ચોંટશે તત્કાળ, પ્રયોગી મિશ્ર રસ પર ભાવ.

દળેલું દળવું ફરીથી શું? થૂંકેલું ચાટવું ફરીથી,
અવસ્થા જાણી, જોઈ, ભૂલ, સહુ ઊભાં છે ખુદ સળીથી. —અનાદિથી...

ફક્ત સર્વજ્ઞની સિદ્ધિથી, ભાસે ભિન્ન દેહ-આત્મા,
જો આત્મા જાણ્યો તો જાણ્યું, નથી નડતું પછી જગમાં.

ઉપરછલ્લો જગત વે'વાર, અસ્પર્શ્યા આત્મજ્ઞાની જ્યાં,
અડે નહીં ભીડ કુંભમેળા, ભલે રયો મોહમયી છે ઘ્યાં. -અનાદિથી...

અમોને ભીડમાં એકાંત, ભલે લત્તો યે વેશ્યાનો,
ન જોયું, સુણિયું કદી યે, ચમત્કાર દર્શનાત્માનો.

જગત સુખ ભ્રાંતિને 'તેજી' અહીં મિથ્યાત્વની મંદી,
યહાં છે મોક્ષ સ્વહસ્તે ચડે જ્યાં 'જ્ઞાની'ની કંઠી. -અનાદિથી...

દીસે શુદ્ધ આત્મા ભગવાન, ટળે દેખત ભૂલી, ખ્યાલો,
અજબ ઉપકાર દાદાનો, સ્વયં મોક્ષ જ્ઞાન આત્મ અહો!

છુપાયાં સ્થૂળ સ્નેહે વેર, વિયોગી માત્ર સંયોગો,
સૂક્ષ્મ નિર્ભેદ 'આ' શુદ્ધ પ્રેમ, સંબંધ અ-બંધ શાશ્વત જો. -અનાદિથી...

